

Αγαπημένε και σεβαστέ μας σύντροφε Προκόπη,

Το αντίο που σου απευθύνουμε σήμερα δεν είναι ένας τελευταίος χαιρετισμός, αλλά έκφραση ευγνωμοσύνης για τους αγώνες στους οποίους μας ενίσχυες και για τα ιδανικά με τα οποία μας μπόλιασες. Θα μείνεις για πάντα ζωντανός στη θύμησή μας για τη δύναμη που μας έδινες να συνεχίσουμε στον ίδιο δρόμο της απελευθέρωσης της εργατικής τάξης και των λαών, ιδέες που υπηρέτησες αδάμαστος σε όλη σου τη ζωή.

Από τα πρώτα χρόνια της νιότης σου συμμετείχες στην πρώτη γραμμή των αγώνων που καθοδηγούσε το επαναστατικό ΚΚΕ της εποχής, στις μεγάλες λαϊκές και εθνικές εποποιίες του 41-44 και ιδιαίτερα του 46-49 μέσα απ' τις γραμμές του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας (ΔΣΕ), αφιερώνοντας τη ζωή και το αίμα σου για την ανατροπή της προδοτικής συμφωνίας της Βάρκιζας και για την απελευθέρωση του τόπου και του λαού απ' τους Αγγλοαμερικάνους ιμπεριαλιστές και τους ντόπιους αστούς υπηρέτες τους.

Αλλά και στα χρόνια της πολιτικής προσφυγιάς, μαζί με χιλιάδες άλλους συντρόφους κομμουνιστές της Τασκένδης, είχες μπορέσει να εκτιμήσεις τις ιστορικές κατακτήσεις και τη διεθνιστική αλληλεγγύη των αδελφών λαών της Σοβιετικής Ένωσης απέναντι στον ελληνικό λαό και τους Έλληνες κομμουνιστές πολιτικούς πρόσφυγες. Ταυτόχρονα ήσουν από εκείνους τους συντρόφους που είχαν αρχίσει να διαπιστώνουν τη διάβρωση του Σοβιετικού καθεστώτος και του μπολσεβίκικου κόμματος από κάθε λογής εκπροσώπους και πράκτορες της καπιταλιστικής αντίδρασης για την ανατροπή κατακτήσεων και δικαιωμάτων και την επαναφορά του συστήματος εκμετάλλευσης και υποδούλωσης του κόσμου της εργασίας. Γι' αυτό απ' την πρώτη στιγμή αντιτάχθηκες όχι μόνο στην ανατροπή του σοβιετικού καθεστώτος, αλλά και ιδιαίτερα στις επεμβάσεις της προδοτικής γραφειοκρατίας του ΚΚΣΕ και των συνοδοιπόρων της στα εσωτερικά του ηρωικού κόμματος της ελληνικής εργατικής τάξης, στη διαγραφή χιλιάδων κομμουνιστών

στην προσφυγιά αλλά και στο εσωτερικό της χώρας, στην πραξικοπηματική ανατροπή της ηγεσίας του, στην εξόντωση του ιστορικού ηγέτη του Ν. Ζαχαριάδη στην εξορία της Σιβηρίας, με αποτέλεσμα τη μακρόχρονη κρίση, υποταγή και διάλυση του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος στον κόσμο και τη χώρα μας, με στόχο την αποκατάσταση της ιμπεριαλιστικής και καπιταλιστικής κυριαρχίας.

Με την επιστροφή σου στην Ελλάδα το 1976 προσπάθησες με κάθε τρόπο να παντρέψεις τις επαναστατικές εμπειρίες σου με τις σύγχρονες ελληνικές επαναστατικές δυνάμεις που είχαν αναδειχτεί πριν και μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, πρωτοστάτησες μαζί με άλλους συντρόφους του ΔΣΕ, όπως τον Γιώργη Βοντίτσο-Γούσια, τον Μήτσο Ελευθερίου-Καλύβα, τον Γιώργη Καραμφυλίδη και άλλους πρώην πολιτικούς πρόσφυγες, στη συγκρότηση μιας «Επιτροπής Παλιών Κομμουνιστών για την ανασύσταση του σωστού ΚΚΕ (κουκουέ)», συμμετείχες σε όλους τους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες της εργατικής τάξης και του λαού και εντάχθηκες στο Επαναστατικό Κομμουνιστικό Κίνημα Ελλάδας, το ΕΚΚΕ.

Τα τελευταία χρόνια με τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζες και που σε έκλεισαν αναγκαστικά στο σπίτι και στο χωριό σου, τη Λευκίμμη, δεν έπαψες να παρακολουθείς καθημερινά τις πολιτικές εξελίξεις και τους αγώνες του λαού μας και να ενισχύεις, με την πείρα, τις προτάσεις και τις απόψεις σου τόσο την οργάνωση όπου είχες διαλέξει να ενταχθείς όσο και τα παιδιά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην περιοχή σου, που πάλευαν και παλεύουν στην ίδια κατεύθυνση μαζί μας.

Στις σημερινές συνθήκες της ιστορικής κρίσης, των αδιεξόδων και της βαρβαρότητας του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος, αλλά και της όλο και πιο βαθιάς χρεοκοπίας της υποταγμένης δήθεν Αριστεράς, μοναδική διέξοδος στις αγωνίες και τις αναζητήσεις της εργατικής τάξης και του λαού αποτελούν τα οράματα και οι στόχοι που υπηρέτησες σε όλη σου τη ζωή. Οράματα και στόχοι που παραμένουν πολύτιμη κληρονομιά για μια αξιοβίωτη ζωή για όλους εμάς, αλλά και για την οικογένεια, τα παιδιά, τους συγγενείς, τους συγχωριανούς και τους φίλους σου, τον εργαζόμενο ελληνικό λαό.

Γι' αυτό και όπως ήσουν, θα είσαι και τώρα μαζί μας στους αγώνες που έρχονται.

Αξέχαστος, αδάμαστος, αγωνιστής, κομμουνιστής και σύντροφος για πάντα, για όλους τους συντρόφους του ΕΚΚΕ, Προκόπη Κάντα.